BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2018/351

av den 8 mars 2018

om avslag av erbjudanden om åtaganden i samband med antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ([1]) av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 8,

efter att ha informerat medlemsstaterna, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom genomförandeförordning (EU) 2017/1795 ([2]) införde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål (även kallade *varmvalsade platta produkter*) med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och avslutade undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien (nedan kallad *den slutgiltiga förordningen*).

(2) Under den undersökning som ledde fram till införandet av denna tull, erbjöd fem exporterande tillverkare från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina prisåtaganden. Eftersom dessa erbjudanden lämnades efter ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter som kom sent under undersökningen, kunde kommissionen inte analysera huruvida dessa prisåtaganden var godtagbara, inom tidsfristen för antagande av förordningen om slutgiltig tull. Eftersom kommissionen ansåg att det rörde sig om ett undantagsfall åtog den sig att slutföra analysen av dessa fem erbjudanden i ett senare skede. Efter slutförandet av undersökningen och offentliggörandet av förordningen om slutgiltig tull erbjöd en sjätte exporterande tillverkare ett prisåtagande.

(3) Den 18 december 2017 underrättade kommissionen alla berörda parter om den bedömning av erbjudandena om åtagande som låg till grund för dess avsikt att avslå alla erbjudanden om åtagande (nedan kallad *kommissionens bedömning*). På grundval av denna underrättelse lämnade berörda parter skriftliga inlagor med synpunkter på bedömningen och, i vissa fall, ytterligare ändringar av sina erbjudanden. De berörda parter som så begärde blev också hörda.

(4) Den 3 januari 2018 mottog kommissionen en begäran från Ukrainas regering om samråd i enlighet med artikel 50 b i associeringsavtalet EU–Ukraina ([3]). Samråden hölls den 26 januari 2018. Skriftliga inlagor lämnades den 31 januari 2018.

2. ÅTAGANDEN

(5) Tillräckligheten och genomförbarheten av alla erbjudanden bedömdes mot bakgrund av den tillämpliga rättsliga ramen, däribland associeringsavtalet mellan EU och Ukraina när det gäller den ukrainska exporterande tillverkaren.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1795 av den 5 oktober 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien (EUT L 258, 6.10.2017, s. 24).
([3]) EUT L 161, 29.5.2014, s. 3.

2.1 **Erbjudanden om åtagande och bedömningen av dessa**

2.1.1 *Companhia Siderúrgica Nacional (Brasilien)*

(6) Den exporterande tillverkaren erbjöd ett minimiimportpris per ton för en viss exportvolym till unionen och ett annat – högre – minimiimportpris för en volym över denna. Den exporterande tillverkaren erbjöd också en mekanism för prisanpassning.

(7) Detta erbjudande som grundar sig på ett genomsnittligt minimiimportpris är otillräckligt, eftersom det inte kommer att undanröja de skadevållande effekterna av dumpningen för alla produkttyper, vilket gäller särskilt för de dyraste. Såsom konstateras i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull ansåg kommissionen att en åtgärd i form av ett företagsspecifikt fast belopp per ton mer exakt återspeglar den skada som vållats av den exporterande tillverkare som konstaterades bedriva dumpning, än ett minimiimportpris. Denna åtgärd säkerställer också att, i motsats till ett minimiimportpris, tullen helt undanröjer skadan, vilket ger omedelbart skydd för unionsindustrin. Dessutom omfattar erbjudandet transaktioner mellan närstående enheter. Själva arten av sådana förbindelser innebär många möjligheter för korsvis kompensation. Alla andra transaktioner, lån eller bidrag mellan två närstående enheter skulle kunna användas för att kompensera för minimiimportpriset. Kommissionen kan inte övervaka dessa transaktioner och det saknas lämpliga riktmärken som skulle göra det möjligt att kontrollera om de är äkta eller om det rör sig om kompensationsarrangemang.

(8) Dessutom skulle ett godtagande av erbjudandet inte vara praktiskt möjligt. Den exporterande tillverkaren har närstående företag i flera medlemsstater, varav vissa som ytterligare bearbetar den berörda produkten. Den exporterande tillverkaren säljer också andra produkter till kunder i unionen och dess närstående importör säljer likadana produkter från andra källor. Det är alltså inte möjligt för kommissionen att effektivt övervaka dessa verksamheter samt genomförandet av två olika minimiimportpriser som är olika beroende på exportvolym.

(9) Som svar på kommissionens bedömning hävdade den exporterande tillverkaren att det minimiimportpris som föreslogs i erbjudandet undanröjer dumpningens skadevållande effekt, eftersom samma minimiimportpris hade föreslagits av kommissionen vid ett tillfälle under undersökningen. Den exporterande tillverkaren påpekade att minimiimportpriset grundar sig på viktade genomsnittliga importpriser för alla produkttyper. Minimiimportpriset skulle därför inte skada unionstillverkarna, eftersom produkttyper med lägre priser skulle placeras på högre prisnivåer än de borde, och därmed kompensera produkttyper med högre priser. Om detta resonemang tillämpades på produkttypsammansättningen av dess export under undersökningsperioden skulle minimiimportpriset, enligt den exporterande tillverkaren, vara tillräckligt för att undanröja dumpningens skadevållande effekt. Vidare hävdade den exporterande tillverkaren att minimiimportpriset inte borde anpassas med anledning av försäljning via ett närstående företag, bland annat beroende på det sätt enligt vilket dess exportpris fastställts i förordningen om slutgiltig tull. Den exporterande tillverkaren hävdade därefter att korsvis kompensation är omöjlig av ett antal orsaker, särskilt därför att korsvis kompensation skulle synas i årsrapporterna för den exporterande tillverkaren och dess närstående företag. Den exporterande tillverkaren ändrade också sitt erbjudande om åtagande. I det nya erbjudandet åtog sig den exporterande tillverkaren att upphöra med återförsäljning av varmvalsade platta produkter via sitt närstående företag i unionen och att rapportera försäljning av andra produkter till unionen.

(10) När det gäller kommentaren att det föreslagna minimiimportpriset undanröjer dumpningens skadevållande effekt, eftersom det är identiskt med det som föreslagits av kommissionen vid ett tillfälle under undersökningen, noterade kommissionen att den lösningen till slut avslogs. Detta avslag motiverades bland annat i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull, vilka sammanfattas i skäl 7. Kommentaren om att minimiimportpriset grundade sig på viktade genomsnittliga importpriser påverkade inte slutsatsen att minimiimportpriset inte undanröjer dumpningens skadevållande effekt för de dyraste produkttyperna. Kommissionen lyckades inte hitta några uppgifter som stöder påståendet att dumpningens skadevållande effekt skulle ha undanröjts av minimiimportpriset på grund av exportens produkttypsammansättning under undersökningsperioden. Den sökande lämnade heller inte in några sådana uppgifter. Även om kommissionen hade uppgifter till stöd för detta påstående fann den att inget förhindrar produkttypsammansättningen från att förskjutas mot produkttyper med högre pris. Själva tillämpningen av minimiimportpriset skulle tvärtom kunna främja en sådan förskjutning. När det gäller kommentaren att minimiimportpriset inte borde anpassas med anledning av försäljning via ett närstående företag skulle kommissionen kunna instämma i att denna anpassning inte är berättigad, med hänsyn till omständigheterna i fallet under undersökningsperioden, och särskilt det sätt på vilket exportpriset för den exporterande tillverkaren fastställdes i förordningen om slutgiltig tull. Det finns dock ingen garanti för att omständigheterna inte förändras, särskilt eftersom företagen är varandra närstående. Slutligen, när det gäller ändringen av erbjudandet och risken för korsvis kompensation, noterade kommissionen att, medan åtagandet att inte återförsälja den berörda produkten skulle begränsa vissa av riskerna för korsvis kompensation, återstår

huvudfrågan, nämligen att minimiimportpriset tillämpas på transaktioner mellan närstående företag. Ett sådant samröre mellan två enheter erbjuder många möjligheter till korsvis kompensation som inte effektivt kan övervakas av kommissionen. Inte alla av dessa skulle visas i årsrapporterna och för dem som skulle visas skulle kommissionen sakna lämpliga riktmärken för att kunna bedöma huruvida dessa är av kompenserande slag. Ett åtagande som omfattar försäljning genom närstående företag kan godtas endast om den berörda produkten till slut säljs vidare till en oberoende kund och om minimiimportpriset, med lämpliga anpassningar, kan tillämpas på dessa transaktioner. Detta är omöjligt om den berörda produkten omvandlas till en annan produkt.

2.1.2 *Usinas Siderúrgicas Minas Gerais S.A. (Brasilien)*

(11) Den exporterande tillverkaren erbjöd ett minimiimportpris per ton för all sin export.

(12) Detta erbjudande som grundar sig på ett genomsnittligt minimiimportpris är otillräckligt, eftersom det inte kommer att undanröja de skadevållande effekterna av dumpningen för alla produkttyper, vilket gäller särskilt för de dyraste. Såsom konstateras i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull ansåg kommissionen att en åtgärd i form av ett företagsspecifikt fast belopp per ton mer exakt återspeglar den skada som vållats av den exporterande tillverkare som konstaterades bedriva dumpning, än ett minimiimportpris. Det säkerställer också att, i motsats till ett enda minimiimportpris, tullen helt undanröjer skadan, vilket ger omedelbart skydd för unionsindustrin. Erbjudandet är också otillräckligt eftersom den exporterande tillverkaren inte föreslog en anpassningsmekanism fastän priserna på varmvalsade platta produkter tenderar att variera betydligt över tiden.

(13) Dessutom skulle ett godtagande av erbjudandet inte vara praktiskt möjligt. Till följd av den av exporterande tillverkarens globala struktur och försäljningsverksamhet kunde det föreslagna prisåtagandet inte övervakas effektivt, eftersom det erbjuder flera möjligheter för korsvis priskompensation. Den exporterande tillverkaren har ett antal närstående företag i flera medlemsstater och länder utanför unionen. Dessutom säljer den exporterande tillverkaren också andra produkter till unionen. Det är alltså inte möjligt för kommissionen att övervaka sådan verksamhet på ett effektivt sätt.

2.1.3 *Mobarakeh Steel Company (Iran)*

(14) Den exporterande tillverkaren erbjöd ett minimiimportpris per ton för all sin export, anpassat för försäljning via dess handlare i unionen.

(15) Detta erbjudande som grundar sig på ett genomsnittligt minimiimportpris är otillräckligt, eftersom det inte kommer att undanröja de skadevållande effekterna av dumpningen för alla produkttyper, vilket gäller särskilt för de dyraste. Såsom konstateras i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull ansåg kommissionen att en åtgärd i form av ett företagsspecifikt fast belopp per ton mer exakt återspeglar den skada som vållats av den exporterande tillverkare som konstaterades bedriva dumpning, än ett minimiimportpris. Denna åtgärd säkerställer också att, i motsats till ett minimiimportpris, tullen helt undanröjer den skadevållande dumpningen, vilket ger omedelbart skydd för unionsindustrin. Erbjudandet är också otillräckligt eftersom den exporterande tillverkaren inte föreslog en anpassningsmekanism fastän priserna på varmvalsade platta produkter tenderar att variera betydligt över tiden.

(16) Dessutom skulle ett godtagande av erbjudandet inte vara praktiskt möjligt. På grund av att den exporterande tillverkaren säljer andra produkter till unionen, skulle det prisåtagande som erbjuds vara omöjligt att övervaka effektivt, eftersom det erbjuder möjligheter för korsvis priskompensation. Det är alltså inte möjligt för kommissionen att övervaka sådan verksamhet på ett effektivt sätt.

(17) Som svar på kommissionens bedömning hävdade den exporterande tillverkaren att kommissionen inte uttalade sig om det faktum att dess erbjudande återspeglade kommissionens förslag under ett skede av undersökningen. Den exporterande tillverkaren begärde en förklaring till varför ett erbjudande som återspeglade det förslaget inte är lämpligt. Den exporterande tillverkaren hävdade att det minimiimportpris som den föreslog är högre än det som kommissionen föreslog under undersökningen, och därför att det minimiimportpris som föreslås i åtagandet per definition undanröjer den skada som vållas unionsindustrin. Den exporterande tillverkaren hävdade vidare att det inte är någon skillnad mellan ett minimiimportpris och en specifik tull per ton när det gäller undanröjande av

dumpningens skadevållande effekt för den dyraste produkten, och att detta argument därför är irrelevant. Den exporterande tillverkaren hävdade att det faktum att den säljer andra produkter till unionen inte automatiskt skapar en risk för korsvis kompensation. Slutligen hävdade den exporterande tillverkaren att åtagandefakturorna skulle undanröja varje risk för kringgående eller korsvis kompensation på precis samma sätt som den giltiga handelsfaktura som föreslås i det slutgiltiga meddelandet om uppgifter skulle göra.

(18) Kommissionen konstaterade att dess bedömning inte bara innehöll ett yttrande om likheterna mellan erbjudandet om åtagande och ett alternativ som övervägdes under ett skede av undersökningen. I skäl 15 hänvisar den till och sammanfattar den del av förordningen om slutgiltig tull som förklarar varför det alternativet avslogs. Samma resonemang är tillämpligt på den exporterande tillverkarens kommentar som jämför åtagandefakturor med en av de lösningar som övervägdes under undersökningen och som slutligen avslogs av kommissionen. Det faktum att det minimiimportpris som föreslogs av den exporterade tillverkaren är högre än det som övervägdes av kommissionen vid en tidpunkt under undersökningen, betyder inte att det per definition undanröjer dumpningens skadevållande verkan. Skillnaden är liten och den påverkade inte argumentet att ett genomsnittligt minimiimportpris är otillräckligt, eftersom det inte kommer att undanröja de skadevållande effekterna av dumpningen för alla produkttyper, särskilt för de dyraste. Kommentaren att minimiimportpriset och en specifik tull är lika ineffektiva i detta avseende är också missriktad. Till skillnad från ett minimiimportpris tvingar en specifik tull importörer att betala mer för en dyrare produkttyp, eftersom marknadspriset för en produkttyp är en del av priset de betalar, medan den andra delen är tull. Detta gäller inte för ett minimiimportpris som är detsamma för alla produkttyper. Slutligen kan försäljning av andra produkter till unionen visst användas för korsvis kompensation, men endast om de säljs till samma kunder som de varmvalsade platta produkterna. Kommissionen noterade dock att korsvis kompensation och risken för korsvis kompensation är två olika begrepp. Kommissionen vet till exempel att den exporterande tillverkaren säljer andra produkter till unionen, men har inga uppgifter om den exporterande tillverkarens kunder för dessa produkter. Det bör noteras att den exporterande tillverkaren inte förnekade försäljning av andra produkter till de kunder som köper varmvalsade platta produkter, och åtog sig heller inte att inte göra det i framtiden. Även om denna situation inte bevisar förekomsten av korsvis kompensation, utgör den klart en risk för korsvis kompensation som kommissionen inte kan övervaka.

2.1.4 *PJSG Magnitogorsk Iron and Steel Works (Ryssland)*

(19) Den exporterande tillverkaren erbjöd två minimiimportpriser per ton, ett för plåtar och ett för ringar eller rullar. Den exporterande tillverkaren erbjöd också en prisanpassningsmekanism och åtog sig i sitt ändrade erbjudande att sälja den berörda produkten endast direkt till oberoende kunder i unionen, och att inte sälja andra produkter till sina kunder som köper varmvalsade platta produkter i unionen.

(20) Den exporterande tillverkarens erbjudande lämnades efter slutförandet av undersökningen och bör därför avslås. Medan åtaganden, i enlighet med artikel 8.2 i grundförordningen, i undantagsfall får erbjudas efter den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 20.5 i grundförordningen, bör ett sådant erbjudande ske i rimlig tid innan undersökningen avslutas.

(21) Även om erbjudandet lämnades i tid är det erbjudande som grundar sig på två genomsnittliga minimiimportpris otillräckligt, eftersom det inte kommer att undanröja de skadevållande effekterna av dumpningen för alla produkttyper, vilket gäller särskilt för de dyraste. Såsom konstateras i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull ansåg kommissionen att en åtgärd i form av ett företagsspecifikt fast belopp per ton mer exakt återspeglar den skada som vållats av den exporterande tillverkare som konstaterades bedriva dumpning, än ett minimiimportpris. Denna åtgärd säkerställer också att, i motsats till ett minimiimportpris, tullen helt undanröjer den skadevållande dumpningen, vilket ger omedelbart skydd för unionsindustrin.

(22) Dessutom skulle ett godtagande av erbjudandet inte vara praktiskt möjligt. Till följd av den av exporterande tillverkarens globala struktur och försäljningsverksamhet skulle det föreslagna prisåtagandet inte kunna övervakas effektivt, eftersom det erbjuder flera möjligheter för korsvis priskompensation. Den exporterande tillverkaren har ett antal närstående företag och säljer även andra stålprodukter till unionen. Det är alltså inte möjligt för kommissionen att övervaka sådan verksamhet på ett effektivt sätt.

(23) Som svar på kommissionens bedömning invände den exporterande tillverkaren mot bedömningen ovan och betonade vikten av sina ytterligare åtaganden att endast använda en försäljningskanal och inte sälja andra produkter till de kunder som köper varmvalsade platta produkter.

(24) När det gäller de ytterligare åtagandena noterade kommissionen att, med tanke på den exporterande tillverkarens globala struktur och dess kunders globala struktur, det är omöjligt att övervaka alla tillgängliga möjligheter för korsvis kompensation. Om till exempel de företag som omfattas av åtagandet inte säljer andra produkter till en kund som köper varmvalsade platta stålprodukter i unionen, finns det inga hinder för deras närstående företag inom eller utanför unionen att ingå potentiella transaktioner för korsvis kompensation med dessa kunder eller med deras närstående företag. Medan den exporterande tillverkaren invände mot bedömningen av tillräckligheten i sitt erbjudande, lade den inte fram några ytterligare argument mot den slutsats som kommissionen dragit.

2.1.5 *Novolipetsk Steel OJSC (Ryssland)*

(25) Den exporterande tillverkaren erbjöd först olika minimiimportpriser per ton, beroende på produkttyp. Sedan ändrade tillverkaren sitt erbjudande och föreslog ett minimiimportpris per ton för alla produkttyper med en anpassningsmekanism som baseras på de genomsnittliga priserna för varmvalsade platta produkter. Den exporterande tillverkaren föreslog även ett årligt kvantitativt tak och förband sig att endast sälja till sitt närstående företag i unionen och endast för vidare bearbetning.

(26) Detta erbjudande som grundar sig på ett genomsnittligt minimiimportpris är otillräckligt, eftersom det inte kommer att undanröja de skadevållande effekterna av dumpningen för alla produkttyper, vilket gäller särskilt för de dyraste. Såsom konstateras i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull ansåg kommissionen att en åtgärd i form av ett företagsspecifikt fast belopp per ton mer exakt återspeglar den skada som vållats av den exporterande tillverkare som konstaterades bedriva dumpning, än ett minimiimportpris. Denna åtgärd säkerställer också att, i motsats till ett minimiimportpris, tullen helt undanröjer den skadevållande dumpningen, vilket ger omedelbart skydd för unionsindustrin. Dessutom omfattar erbjudandet transaktioner mellan närstående enheter. Själva arten av sådana förbindelser innebär många möjligheter för korsvis kompensation. Alla andra transaktioner, lån eller bidrag mellan två närstående enheter skulle kunna användas för att kompensera för minimiimportpriset. Kommissionen kan inte övervaka dessa transaktioner och det saknas lämpliga riktmärken som skulle göra det möjligt att kontrollera om de är äkta eller om det rör sig om kompensationsarrangemang.

(27) Dessutom skulle ett godtagande av erbjudandet inte vara praktiskt möjligt. Till följd av den av exporterande tillverkarens globala struktur och försäljningsverksamhet skulle det föreslagna prisåtagandet inte kunna övervakas effektivt, eftersom det erbjuder flera möjligheter för korsvis priskompensation. Dessutom tillverkar och säljer närstående företag i unionen också den likadana produkten. Det är alltså inte möjligt för kommissionen att övervaka sådan verksamhet på ett effektivt sätt.

(28) Som svar på kommissionens bedömning hävdade den exporterande tillverkaren att kommissionen förbisåg de två huvudinslagen i dess erbjudande, nämligen det kvantitativa taket och slutanvändaråtagandet (dvs. endast vidare bearbetning). Enligt den exporterande tillverkaren säkerställer dessa två åtaganden att export till dumpade priser skulle upphöra, eftersom den berörda produkten inte skulle exporteras till unionens fria marknad. Den exporterande tillverkaren hävdade därefter att kommissionen i förordningen om slutgiltig tull inte fastställde skada på den företagsinterna marknaden. Trots dessa argument ändrade den exporterande tillverkaren, i en anda av fullständigt samarbete, sitt erbjudande och föreslog tjugotvå minimiimportpriser på grundval av produkttyperna. När det gäller risken för korsvis kompensation hävdade den exporterande tillverkaren att, eftersom det inte kommer att ske någon försäljning på den fria marknaden, är det faktiskt irrelevant till vilket minimipris som den berörda produkten säljs inom gruppen. Eftersom ett sådant minimipris är irrelevant är risken för korsvis kompensation likaledes irrelevant. Vidare hävdade den exporterande tillverkaren att transaktioner inom gruppen är föremål för gruppens internprissättning och kan alltså inte användas för korsvis kompensation.

(29) Den exporterande tillverkaren sålde inte varmvalsade platta stålprodukter till sina närstående företag i unionen under undersökningsperioden. I motsats till vad den exporterande tillverkaren antydde undantogs gruppintern försäljning av varmvalsade platta produkter för vidare bearbetning inte från slutsatsen om skadevållande dumpning i förordningen om slutgiltig tull. Denna försäljning omfattas för närvarande av den tillämpliga tullen och denna slutsats kan inte återkallas genom ett åtagande. Detta argument avvisades mot bakgrund av att den exporterande tillverkarens argument att gruppintern korsvis kompensation är omöjlig beror på det inkorrekta antagandet att gruppintern försäljning för bearbetning inte orsakar skadevållande dumpning. Gruppens interna prissättning är dessutom gruppens egna internbeslut och som sådant är detta ingen tillräcklig garanti mot korsvis kompensation. Även om så vore fallet skulle korsvis kompensation inom gruppen kunna utföras med andra

medel än försäljning av varor. Ett åtagande som omfattar försäljning genom närstående företag kan godtas endast om den berörda produkten till slut säljs vidare till en oberoende kund och om minimiimportpriset, med lämpliga anpassningar, kan tillämpas på dessa transaktioner. Detta är omöjligt om den berörda produkten omvandlas till en annan produkt. Erbjudandet om tjugotvå minimiimportpriser på grundval av grupper av produkttyper kunde inte godtas, eftersom det skulle vara omöjligt för tullen att effektivt övervaka dem.

2.1.6 *Metinvest Group (Ukraina)*

(30) Den exporterande tillverkaren föreslog två scenarier i sitt ursprungliga erbjudande. Det första scenariot bygger på ett minimiimportpris per ton (det genomsnittliga priset under undersökningsperioden plus tull justerat för att ta hänsyn till prisökningen på råmaterial efter undersökningsperioden) och med möjlighet att sälja under det minimiimportpriset med användning av tullsatsen. Det andra scenariot bygger på ett lägre minimiimportpris per ton (utan justering för prisökningen på råmaterial efter undersökningsperioden) och utan möjlighet att sälja under det minimiimportpriset. Den exporterande tillverkaren ändrade senare sitt erbjudande genom tillägg av ett årligt kvantitativt tak för försäljning inom ramen för åtagandet.

(31) Kommissionen godtar inte möjligheten att fritt välja klausuler där den exporterande tillverkaren tillåts sälja inom ett åtagande och parallellt under minimiimportpriset inom ramen för tullen. Därmed är det andra scenariot det enda möjliga. Godtagande av en sådan klausul skulle möjliggöra en mekanism för korsvis kompensation där transaktioner på minimiimportprisnivå uppvägs av transaktioner till priser under minimiimportpriset.

(32) Enligt artikel 50 i associeringsavtalet mellan EU och Ukraina ska åtaganden prioriteras, under förutsättning att kommissionen erhåller ett genomförbart erbjudande som är tillräckligt och vars godtagande inte anses praktiskt omöjligt. I detta fall, av de skäl som förklaras nedan, mottog kommissionen inte något genomförbart erbjudande om åtagande och därför kan ett åtagande inte prioriteras.

(33) Enligt kommissionens bedömning finns det flera skäl till varför erbjudandet är otillräckligt. Det grundar sig på ett genomsnittligt minimiimportpris och kommer därför inte att undanröja de skadevållande effekterna av dumpningen för alla produkttyper, vilket gäller särskilt för de dyraste. Såsom konstateras i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull ansåg kommissionen att en åtgärd i form av ett företagsspecifikt fast belopp per ton mer exakt återspeglar den skada som vållats av den exporterande tillverkare som konstaterades bedriva dumpning, än ett minimiimportpris. Denna åtgärd säkerställer också att, i motsats till ett minimiimportpris, tullen helt undanröjer den skadevållande dumpningen, vilket ger omedelbart skydd för unionsindustrin. Den exporterande tillverkaren föreslog inte någon justering med hänsyn till den försäljning som skett via dess närstående företag. Även om priserna för varmvalsade platta produkter tenderar att variera betydligt över tiden föreslog den exporterande tillverkaren inte någon anpassningsmekanism. Dessutom omfattas endast två av de tre produktionsanläggningar som exporterade den berörda produkten till unionen under åtagandets undersökningsperiod. Den exporterande tillverkaren föreslog slutligen att dess försäljning till närstående företag i unionen skulle omfattas av villkoren i åtagandet. Själva arten av sådana förbindelser innebär många möjligheter för korsvis kompensation. Alla andra transaktioner, lån eller bidrag mellan två närstående enheter skulle kunna användas för att kompensera för minimiimportpriset. Kommissionen kan inte övervaka dessa transaktioner och det saknas lämpliga riktmärken som skulle göra det möjligt att kontrollera om de är äkta eller om det rör sig om kompensationsarrangemang.

(34) Dessutom skulle ett godtagande av erbjudandet inte vara praktiskt möjligt. Till följd av den av exporterande tillverkarens globala struktur och försäljningsverksamhet skulle det föreslagna prisåtagandet inte kunna övervakas effektivt, eftersom det erbjuder flera möjligheter för korsvis priskompensation. Den exporterande tillverkaren har flera närstående företag i olika medlemsstater och utanför unionen, varav vissa tillverkar och säljer den likadana produkten. Den exporterande tillverkaren säljer till unionen via ett eller flera av dessa företag. Det är alltså inte möjligt för kommissionen att övervaka sådan verksamhet på ett effektivt sätt.

(35) Som svar på kommissionens bedömning lämnade den exporterande tillverkaren en tredje version av sitt erbjudande om åtagande. I den nya versionen av erbjudandet föreslog den exporterande tillverkaren fyra olika minimiimportpriser och åtog sig att inte sälja under dessa priser. Enligt den exporterande tillverkaren gjordes denna ändring trots att kommissionen ansåg att ett enda minimiimportpris var godtagbart för alla produkttyper i ett skede av den undersökning som ledde till införandet av tullen. Den exporterande tillverkaren åtog sig dessutom att inkludera den tredje produktionsanläggningen i erbjudandet om åtagande, att inte sälja den berörda produkten genom sina närstående företag i unionen, att tillhandahålla närmare uppgifter om sin försäljning

i unionen av andra produkter till unionskunder som köper varmvalsade platta produkter, och att inte utanför unionen sälja den berörda produkten och övriga produkter till sina unionskunder som köper varmvalsade platta produkter. Slutligen föreslog den exporterande tillverkaren ett lägre årligt kvantitativt tak. Den exporterande tillverkaren erbjöd sig att ovanför det taket sälja under den tillämpliga antidumpningstullen.

(36) Utöver dessa åtaganden föreslog Ukrainas regering under samråden att den skulle förse kommissionen med exportstatistik för den berörda produkten och att inrätta en expertgrupp för att underlätta utbyte av statistik och annan information.

(37) Den 5 februari 2018 ändrade den exporterande tillverkaren igen sitt erbjudande om åtagande. Den exporterande tillverkaren hävdade att hela försäljningen är föremål för gruppens strikta prissättning och förebygger korsvis kompensation. Den exporterande tillverkaren hävdade dessutom att gruppens prissättning noggrant granskas i skattemyndigheternas regelbundna kontroller, både i unionen och i Schweiz. Trots detta åtog sig den exporterande tillverkaren att inte sälja varmvalsade platta produkter som tillverkats i unionen och andra produkter som tillverkats av gruppen till de kunder som köper varmvalsade platta produkter och som köper den berörda produkten. Detta skulle gälla alla dess kunder utom en, som skulle köpa varmvalsade platta produkter från Ukraina, unionen och övriga produkter som tillverkas av gruppen.

(38) Vad gäller kommentaren att kommissionen ansåg ett enda minimiimportpris som godtagbart för alla produkttyper i ett skede av undersökningen, noterade kommissionen att den lösningen till slut avvisades. Detta avslag motiverades bland annat i skälen 632 och 655 i förordningen om slutgiltig tull, vilka sammanfattas i skäl 33.

(39) Erbjudandet är otillräckligt av flera orsaker. Av de fyra grupper av minimiimportpriser som föreslogs omfattade en knappt någon försäljning, en annan innehåller en prisvariant och betydande prisvarianter i de två återstående grupperna. Minimiimportpriserna, som grundar sig på de genomsnittliga priserna i varje grupp, kommer därför inte att undanröja dumpningens skadevållande effekterna för alla produkttyper, särskilt inte för de dyraste i varje grupp. Nivån för de fyra minimiimportpriserna fastställdes dessutom på ett helt godtyckligt sätt. Kommissionen mottog inga uppgifter som motiverade skillnaden mellan minimiimportpriserna. Slutligen, trots att priserna för varmvalsade platta produkter tenderar att variera betydligt över tiden föreslog den exporterande tillverkaren inte någon anpassningsmekanism.

(40) Ett godtagande av erbjudandet om åtagande förblir praktiskt omöjligt. Den exporterande tillverkaren åtog sig att inte sälja några produkter till sina unionskunders enheter baserade utanför unionen. Detta åtagande omfattar dock endast de tre tillverkningsföretagen och utelämnar dussintals närstående företag, inbegripet den schweiziske handlaren. Även om alla dessa företag omfattades av åtagandet skulle ett sådant åtagande vara omöjligt att övervaka, med tanke på storleken på den exporterande tillverkarens grupp och kundbas. Den exporterande tillverkaren föreslog också att rapportera sin försäljning av andra produkter till de kunder som köper varmvalsade platta produkter i unionen. Kommissionen skulle dock sakna lämpliga riktmärken för att bedöma huruvida dessa transaktioner är av kompenserande natur. Medan den exporterande tillverkaren åtog sig att inte sälja genom sina närstående företag i unionen, säljer dessa företag den likadana produkten på unionsmarknaden. Medan dessa transaktioner kan röra samma kunder och alltså kan användas för kompensation, är de helt och hållet utanför åtagandets räckvidd.

(41) Den ändring av åtagandet som föreslogs den 5 februari 2018 (dvs. att endast sälja den berörda produkten till alla kunder som köper varmvalsade platta produkter i unionen, utom en) undanröjer inte det problem rörande den uteslutna kund som nämns ovan. För övriga kunder, med tanke på storleken på den exporterande tillverkarens grupp, vore det omöjligt att övervaka huruvida något av den exporterande tillverkarens närstående företag säljer andra produkter till unionskunder som köper varmvalsade platta produkter eller till deras närstående företag. Den exporterande tillverkarens internprissättning och den kund som den avser att sälja till utgör inte en tillräcklig garanti mot korsvis kompensation. Den exporterande tillverkaren kunde inte heller förklara hur skattemyndigheternas kontroller i unionen och i Schweiz skulle upptäcka korsvis kompenserande priser. Att gå med på att sälja en produkt till ett lägre pris än vad som annars skulle begäras är inte nödvändigtvis ett brott mot skattelagstiftningen. Det ingår i vanliga prisförhandlingar.

(42) Slutligen kan försäljning över det årliga taket enligt den tillämpliga antidumpningstullen inte godtas, eftersom den kan användas för kompensation. Detta är i princip en variant på de ”välja-och-vraka”-paragrafer som beskrivs i skäl 31, som uppskjuts i tiden. Genom att sänka taket långt under de historiska årliga exportvolymerna ökar detta nya erbjudande därmed risken för korsvis kompensation.

(43) Trots den preferens för åtaganden som uttrycks i artikel 50 i associeringsavtalet EU–Ukraina kan erbjudandet inte godtas, eftersom det är otillräckligt. Även om det hade varit tillräckligt skulle dess godtagande fortfarande vara praktiskt omöjligt av de skäl som nämns ovan. Ingen av de synpunkter som förtecknas ovan skulle ha fått tillräcklig behandling genom det utbyte av statistik och den expertgrupp som föreslogs av Ukrainas regering under samrådet.

2.2 **Slutsats**

(44) Av de skäl som anges ovan kan kommissionen inte godta något av dessa erbjudanden om åtaganden.

2.3 **Synpunkter från parterna och avslag av erbjudandena om åtagande**

(45) De berörda parterna har underrättats om skälen till detta beslut och gavs tillfälle att lämna synpunkter och bli hörda. Ukrainas regering erbjöds också samråd i enlighet med artikel 50 b i associeringsavtalet mellan EU och Ukraina. Samråd ägde rum med de ukrainska myndigheterna den 26 januari 2018, och Ukrainas regering ingav skriftliga synpunkter den 31 januari 2018. Ett antal höranden hölls dessutom med de berörda exporterande tillverkarna och med Eurofer, som företräder unionsindustrin. Alla synpunkter som mottogs under detta förfarande behandlades ovan. Varken synpunkterna från de berörda parterna eller samråden med Ukrainas regering ledde till en annan slutsats än den att erbjudandena om åtagande avvisades.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De erbjudanden om åtaganden som gjorts av de exporterande tillverkarna i samband med antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, avslås härmed.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 mars 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande